

Tajné nástroje propagandy

1. díl

Audio na : <https://www.svobodny-vysilac.cz/>

Jak národu prodávat války? Inženýrství souhlasu a psychologie davu

Tato předmluva je jakýmsi úvodem k tématu masové propagandy, ve které budu podrobně popisovat, jak jsou západní společnosti už více než 100 let nejmásivněji propagandistickým a mozky vymývajícím národem na světě. Historie tohoto jevu byla po generace pohřbívána, ale fakta jsou nezpochybnitelná. Jak uslyšíme v tomto i příštích dílech, jedním z nejdůležitějších prvků tohoto příběhu je využívání propagandy v americkém, potažmo západním válečném marketingu.

Abych parafrázoval Michaela Lewise: "Jednou z vlastností, která odlišuje Američany od ostatních lidí, je jejich naivní přesvědčení, že každý cizinec si přeje být jedním z nich. Ale ani ten nejhrošivější japonský vlastenec si nedělá iluze, že ostatní národy chtějí být Japonci". Američané nejenže věří, že každý chce být tajně jako oni, ale věří, že žádný národ nemůže uspět nebo dokonce pokročit, aniž by byl jako oni a přijal celý americký hodnotový systém. To není možné. Neexistují žádné alternativy k americkému způsobu života, a kdyby alternativy existovaly, Bůh by se s nimi nespokojil. Elity

americké vlády a korporatorkacie vymyslely a 200 let hlásaly koncept "zjevného osudu", teologickou tezi která, "spojila a povolala Ameriku, aby učila celé lidstvo na jeho pouti k dokonalosti".

Tyto myšlenky americké výjimečnosti a nadřazenectví spočívají na základním kameni všudypřítomné politické kultury prodchnuté náboženským pojetím jakési smlouvy s Bohem. "Balení agresivních válek, genocidy a imperialismu do roztrhané kamufláže svobody s Božím řízením jsou staré propagandistické triky, které se používaly k oklamání amerických mas po celou dobu existence země až do současnosti." Většina Američanů dodnes horlivě věří, že všechny neoprávněné a zločinné války jejich národa byly vedené proto, aby "učinily svět bezpečným pro demokracii".

Američtí politici a jejich spojenci v armádě, v Hollywoodu, v nakladatelstvích, v obchodě a bankovníctví záměrně vytvořili a následně využili patriotickou loajalitu důvěřivé a neinformované veřejnosti k masivnímu formování vnímání a hodnot. Američané byli po celé generace programováni politikou založenou na náboženství, byli učeni vidět svět jako černý a bílý, dobrý a špatný, věřit, že pouze americké ctnosti a hodnoty jsou pro lidstvo dobré a vždycky zvítězí. Jejich vymyšlené historické mýty je učily, že oni, jejich vůdci a jejich národ jsou morální, spravedliví a čestní, nezištní dobrodinci světa, kteří bojují proti zlu, kdekoli se vyskytne. Vše bylo zkreslené, založeno nejen na dezinformacích, ale i na přímém podvodu. Obraz Ameriky o sobě samé a její obraz o národech a lidech světa byly tragicky a povrchně překroucené, aby vytvořily narativ o americké morální nadřazenosti.

Kdosi vhodně napsal, že americký patriotismus lze nejlépe chápat jako největší případ masové hysterie v dějinách. Ale zase je to to jediné, co mají. Nic jiného neexistuje. To je vše, co ukotvuje životy jednotlivců. Celá jejich společnost, jejich identita, samotné jádro americké psychiky, to vše je založeno na této hysterické orgii všeobjímajícího politického náboženství. Protože jako lidé a národ nemají nic jiného podstatného, je tento novodobý mccarthismus to jediné, co brání zhroucení americké identity. Jak kdosi poznamenal, pokud se Francie rozpadne, Francouzi jsou stále Francouzi. Pokud se Amerika rozpadne, Američané nebudou ničím. Američané nevědí o jiných národech a kulturách nic jiného než jejich domnělou obrovskou

podřadnost. Jen málo Američanů má schopnost nebo chuť naučit se jiný jazyk a ještě méně jich ví něco o historii nebo kultuře jiných civilizací, které jsou o tisíciletí starší než jejich vlastní. Chápou konzumní způsob života a jsou hrdí na svá práva. Přitom bojovnost a sociální darwinismus, tedy jakýsi americký sen, jim nahrazují civilizaci, kulturu a lidskost. Američané jsou od narození natolik zahlcení propagandou, natolik přesvědčení o své přirozené nadřazenosti a Bohem dané výjimečnosti, že prostě nesnesou, aby se od nich někdo lišil, a jejich primitivní a násilnické křesťanství jim přikazuje, aby každého, kdo se od nich liší, buď konvertovali, nebo zabili. Tyto hluboce zakořeněné postoje ovlivňují celé spektrum lidských zkušeností, kdy se každý americký postoj nebo přesvědčení, ať už je jakkoli prázdné, automaticky mění na univerzální hodnotu a lidské právo.

Vzhledem k přirozené bojovnosti Američanů se tyto postoje projevují znepokojivou dychtivostí použít násilí k nucení svých hodnot, institucí a své vůle všem ostatním národům. To je částečně důvodem, proč se Američané tolik vměšují a proč se patologicky zaměřují na jiné formy vlády. To je důvod, proč o tom hovořím. Ne, abych se snažil nějak poškozovat nebo očerňovat Američany, to zvládnou oni sami, a mě k tomu určitě nepotřebují. Hovořím o tom proto, abychom pochopili optiku, kterou Američané pohlížejí na zbytek světa. Buď se přizpůsobíte, nebo vás zabijeme. Nic mezi tím. Černá nebo bílá. Samozřejmě všechno v zájmu našich korporací.

Američané nejsou nic jiného než naivní, důvěřiví a prostomyslní, alespoň pokud jde o zahraniční záležitosti jejich národa. Jejich vláda vždycky lže a oni těm lžím vždycky věří. Stovky zahraničních intervencí, válek, převratů, invazí byly vždycky prezentované jako mise na záchranu méně šťastných lidí a Američané vždycky jákali, přičemž zřejmě nevnímali krveprolití a utrpení, které způsobují. Americký prezident McKinley řekl, že jde do války na Kubě, aby zastavil "útlak u amerických dveří", a oni jákali. Prezident Taft řekl, že svrhne vládu v Nikaragui, aby podpořil "skutečné vlastenectví", a oni jákali. George Bush zničil a zotročil Irák, aby "našel zbraně hromadného ničení", a oni jákali. Barack Obama zničil Libyi, aby ji "osvobodil", a oni jákali.

Stejnou odezvu veřejnosti má i státem podporované americké zabíjení a vraždy. Dříve se jednalo o temně utajované tajné operace, dnes se ale provádějí otevřeně a mění se v PR akce. Americké zákony byly přeepsané tak, aby umožňovaly americkému prezidentovi nařídít zabíjení osob v jakékoli zemi, aniž by komukoli poskytl jakékoli důkazy, a to bez obvinění nebo soudu. Stejně jako v případě mučení propagandistická mašinerie nově definovala "demokracii, svobodu a lidská práva" tak, aby tyto vraždy zahrnula do amerického politicko-křesťanského náboženství, což potvrdil i americký generální prokurátor Eric Holder, který bez obalu prohlásil, že citují: "Tyto vládní vraždy nejsou odklonem od našich amerických zákonů a hodnot". Konec citace.

Tato propaganda je účinná. Stejná naivní prostoduchost z generací intenzivního programování vytvořila širokou veřejnou podporu pro tyto vraždy. George Bush nechal popravít Saddáma Husajna veřejnou popravou oběšením a Američané jákali v ulicích. Muammar Kaddáfí byl zajatý, mučený obrovským nožem a poté střelený do hlavy a oni jákali v ulicích. Barack Obama předstíral zabití Usámy bin Ládina a oni jákali v ulicích. Američané fabulují své dějiny tím, že vytvářejí populární mýty a i ze zločinného atentátu dělají oslavu toho, že jsou ve vítězném týmu. Pouze v Americe budou statisíce lidí oslavovat v ulicích při zprávě, že jejich vůdce právě zabil někoho v jiné zemi, koho neměl rád. V této oblasti, stejně jako prakticky ve všech ostatních aspektech zahraničních záležitostí, je třeba nikdy nezapomínat, že demokracie je mince, která má jen jednu stranu. Jistě si vzpomeneme na situaci v Iráku, kde Spojené Státy záměrně nastražily Saddáma Husajna ve věci invaze do Kuvajtu a pak ho zradily. Všechno jsem probíral v mém trojdílném pořadu Saddám Husajn před více jak tři čtvrtě rokem.

Nebo se vraťme na chvíli k Libyi, kterou jsem před několika měsíci probíral v mé libyjské trilogii. Viděli jsme nástin skutečných důvodů, proč americká vláda zničila tento národ a nechala zabít jeho vůdce. Bylo to kvůli obchodním, vojenským, politickým a finančním výhodám. Ovšem v mělkých hlubinách naivní americké mysli jejich vláda svrhla brutálního diktátora a osvobodila svůj lid z humanitárních důvodů. Poslechněte si Hillary Clintonovou: "Jsem hrdá na to, že zde mohu stát na půdě svobodné Libye. Spojené státy byly hrdé na to, že vás mohly podpořit ve vašem boji za svobodu, a budeme vás i nadále podporovat na vaší další cestě. Toto je okamžik Libye. Toto je

vítězství Libye a budoucnost patří vám." Konec citace. Stejně okouzující byl i tehdejší prezident Barack Obama, velký americký křesťan a nositel Nobelovy ceny míru, který Kaddáfího smrt prohlásil za "významný den" a se zatajeným dechem sdělil americkým ovečkám, že díky naprostému zničení Libye "bylo zachráněno nespočet životů". Lži tohoto rozsahu by se měly trestat oběšením.

A v tom spočívá část tragédie Ameriky a důvod, proč tato země nakonec bude muset implodovat. Obrovský rozpor mezi propagandistickou ideologií lidí a brutální realitou tenké vrstvy elit, které řídí jejich vládu a armádu, korporace, banky a masmédia. Neexistuje žádný jiný národ, jehož obyvatelstvo by mělo tak velkou propast mezi mýtem a skutečností. Mezi tím, co si lidé myslí, že jejich vláda udělala, a tím, co skutečně udělala. Až si to lidé jednoho dne dají dohromady, dojde ve Spojených Státech k další revoluci; nevěřím, že by jí něco mohlo zabránit. Ne nadarmo George Bush starší řekl: "Kdyby lidé věděli, co děláme, pověsili by nás na ulici". Možná to jednoho dne brzy udělají.

Po stopách otců propagandy: Lippmann a Bernays

V tomto trojdílném pořadu budu volně navazovat na jiný můj trojdílný cyklus Média a propaganda, ve kterém jsem se zabýval základními rysy propagandy, která se v mainstreamových korporátních médiích natolik zakořenila, že se stala součástí ukotveného narativu. Ovšem, jak vždycky tvrdím, abychom pochopili současnost, musíme se vypravit do dřevních časů propagandy. Do doby, kdy byly položeny její základy. Politický, vojenský, zpravodajský a korporátní establišment za více jak sto let techniky, nástroje, psychologie, emocí a manipulace natolik zprecizoval, zušlechtil, vypiloval a kultivoval, že se staly natolik delikátními, rafinovanými a sofistikoványými, že potřebujeme skutečně základní průpravu, abychom je dokázali odhalovat. Představme si to jako nějaký bojový sport, třeba box. Pokud nejsme trénovaní v boxu, stačí pár dobře mířených direktů a levých háků, abychom šli k zemi. Nemáme zvládnutý ani základ postupů, jak se bránit trénovanému a cvičenému boxerovi. Přesně v této pozici jsou mainstreamová a korporátní média před námi. Perfektně trénovaní a bravurně vycvičení boxeři, kteří znají takové množství fines, triků a postupů, že se s nimi běžný člověk nemůže měřit. Elity se v tomto bojovém umění propagandy zdokonalovaly už sto let. Stále vymýšlely nové postupy, nástroje a metody, jak lidem prodat jejich války, drancování a lži všeho druhu. Stačí pár dobře mířených ran propagandy, a jdeme k zemi. Pokud nejsme ovšem dostatečně trénovaní, jak se proti propagandě bránit. Částečně jsem to uvedl v kontextech a souvislostech v mém trojdílném pořadu Média a propaganda před několika měsíci, ovšem v tomto cyklu se vypravíme na samotný začátek dřevních dob formování nástrojů propagandy elitami.

Americký politický komentátor židovského původu **Walter Lippmann** si před mnoha lety uvědomil, že politickou ideologii lze zcela vyfabrikovat, ale nejen to. Pomocí médií, která ovládají její prezentaci i konceptualizaci, je možné nejen vytvořit hluboce zakořeněné falešné přesvědčení obyvatelstva, ale také zcela vymazat nežádoucí politické myšlenky z veřejného mínění. To byl počátek nejen americké hysterie za svobodu, demokracii a vlastenectví, ale i veškerého vyráběného politického názoru, což je proces, který funguje dodnes. Walter Lippmann vytvořil tyto teorie masového přesvědčování veřejnosti pomocí zcela vymyšlených "faktů" hluboce vštěpovaných do mysli důvěřivé veřejnosti, ale v tomto příběhu jde o mnohem víc. Rakouský Žid jménem Edward Louis Bernays, který byl synovcem psychoanalytika Sigmunda Freuda, byl jedním z nejvyspělejších studentů Waltera Lippmanna. Byl to právě on, Edward Bernays, kdo Lippmannovy teorie uvedl do praxe. Edward Bernays je v Americe všeobecně známý jako otec Public Relations, ale mnohem přesněji by se dal označit za otce amerického válečného marketingu a také za otce masové manipulace s veřejným míněním.

Edward Bernays tvrdil, že "pokud pochopíme mechanismus a motivy skupinové mysli", bude možné "ovládat a regulovat masy podle naší vůle, aniž by o tom věděly". Tuto vědeckou techniku formování veřejného mínění nazval "inženýrstvím souhlasu". Aby jí dosáhl, spojil teorie psychologie davu s psychoanalytickými myšlenkami svého strýce Sigmunda Freuda. Edward Bernays považoval společnost za iracionální a nebezpečnou, se "stádním instinktem". Pokud měl volební systém

více stran (který byl vyfabrikovaný skupinou evropských elit jako mechanismus kontroly obyvatelstva) přežít a nadále sloužit těmto elitám, byla nezbytná masivní manipulace s veřejným míněním. Tyto elity, "neviditelní lidé", by díky svému vlivu na vládu a kontrole médií měly monopol na moc formovat myšlení, hodnoty a reakce občanů. Podle jeho přesvědčení měla tato skupina zaplavit veřejnost dezinformacemi a emočně zatíženou propagandou, aby "zkonstruovala" souhlasné stanovisko mas a tím jim vládla. Podle něj by tento vykonstruovaný souhlas mas, vytvářející názorový konformismus formovaný nástrojem lživé propagandy, byl nezbytný pro přežití demokracie.

Edward Bernays napsal: "Vědomá a inteligentní manipulace s organizovanými zvyky a názory mas je důležitým prvkem demokratické společnosti. Ti, kdo manipulují tímto neviditelným mechanismem společnosti, tvoří neviditelnou vládu, která je skutečnou vládnoucí mocí naší země." Bernays konstatoval, že v Americe lidem vládnou, formují jejich mysl, jejich vkus a myšlenky, a to převážně lidé, o kterých nikdy neslyšeli. Tvrdil: "Je to logický důsledek způsobu, jakým je naše demokratická společnost organizovaná. Obrovské množství lidských bytostí musí tímto způsobem spolupracovat. Téměř v každém úkonu našeho každodenního života nás ovládá relativně malý počet osob, které rozumějí mentálním procesům a sociálním vzorcům mas. Jsou to oni, kdo tahají za dráty, které ovládají veřejnou mysl." Konec citace. Vidíme, už před jedním stoletím vyvstal takovýto požadavek, rozumět mentálním procesům a sociálním vzorcům. V takovýchto delikátních technikách se elitní establišment zdokonaluje a má před námi náskok téměř sto let.

Edward Bernays ve svém hlavním díle nazvaném Propaganda, které napsal v roce 1928, tvrdil, že manipulace s veřejným míněním je nezbytnou součástí demokracie, ve které jsou jednotlivci ze své podstaty nebezpeční, samozřejmě nebezpeční pouze pro hrabivost elit, ale tytéž elity je mohou využívat a usměrňovat ve svůj ekonomický prospěch. Dále napsal, že "žádný seriózní sociolog už nevěří, že hlas lidu vyjadřuje nějakou moudrou myšlenku. Hlas lidu vyjadřuje smýšlení lidu a toto smýšlení za něj tvoří osoby, které rozumí manipulaci s veřejným míněním. Skládá se ze zděděných předsudků a symbolů a klišé a slovních formulí, které jim dodávají vůdci. Naštěstí je politik schopen pomocí nástroje propagandy formovat a utvářet vůli lidu." Vidíme tady opět hlavní zásady dnešní současné propagandy? Vštěpované fráze, proklamace, klišé, slovní formule, které lidem dodávají jejich vůdci. Přesně to se děje naprosto každý den. Prázdné fráze, blábolení a papouškování, které většina lidí pochyťtí z médií. A tyto prázdné fráze a slovní formulky si přetvoří do svého světonázoru tak, aby to vypadalo, že to vymysleli oni sami. Přitom jádro myšlenek bylo lidem vštěpené rafinovanou propagandou kolektivní sugesce. Lidí, kteří ovládají mentální procesy a sociální vzorce, jak praví sám otec propagandy Edward Bernays.

Edward Bernays zjevně věřil, že prakticky totální kontrola obyvatelstva je možná i snadno dosažitelná: "Počet myslí, které lze ovládat, je tak obrovský a když jsou ovládané, jsou tak houževnaté, že vytvářejí neodolatelný tlak, před nímž jsou zákonodárci, redaktori a učitelé bezmocní." Konec citace. A nebyly to jen masy veřejnosti, které byly ze své podstaty nebezpečné, ale tomuto popisu odpovídali i vůdci národa, a proto také vyžadovali manipulaci a kontrolu.

Edward Bernays si uvědomoval, že pokud se vám podaří ovlivnit vůdce národa, ať už s jejich vědomou spoluprací, nebo bez ní, můžete ovládnout vládu a zemi, a právě na to se zaměřil. Znovu Edward Bernays: "V některých částech našeho každodenního života, ve kterých si představujeme, že jsme svobodní činitelé, nám vládnou diktátoři, kteří vykonávají velkou moc. Existují neviditelní vládci, kteří ovládají osudy milionů lidí. Obecně si neuvědomujeme, do jaké míry jsou slova a činy našich nejnvlivnějších veřejných činitelů diktované vychytralými osobami působícími v zákulisí. A co je ještě důležitější, ani to, do jaké míry jsou naše myšlenky a zvyky upravované autoritami." Konec citace. Dále nám Bernays sdělil, že "neviditelná vláda má tendenci se soustředit v rukou několika málo lidí, protože manipulace se společenskou mašinérií, která ovládá názory a zvyky mas, je nákladná". A v tomto případě jsou těmi "několika" bohatými elity, jejich ještě bohatší bankéři a jejich bratři, kteří ovládají média, vydavatelství a zábavní průmysl.

Americký prezident Woodrow Wilson se zoufale snažil splnit své závazky vůči svým manipulátorům a zapojit Spojené Státy do první světové války, jak si přáli. Ovšem u domácího veřejného mínění neměl příliš velký úspěch. Jen málo Američanů si přálo vstoupit do evropské války. V roce 1917 Woodrow Wilson založil takzvaný Výbor pro veřejné informace, jehož hvězdným členem se stal Edward Bernays. Právě rozsáhlé propagandistické plány Edwarda Bernayse a jeho vliv při prosazování zjevně nepravdivé myšlenky, že cílem vstupu Ameriky do války bylo především "přinést demokracii do celé Evropy", se ukázaly být tak úspěšné při změně veřejného mínění o válce. Díky Edwardu Bernaysovi se zrodil americký válečný marketing, který nikdy nezemřel.

Až do první světové války byly tyto teorie o vytváření zcela falešného veřejného mínění na základě dezinformací a jeho následné manipulaci za účelem kontroly obyvatelstva stále jen teoriemi. Ovšem ohromující úspěch propagandy Edwarda Bernayse a jeho skupiny během války odhalil možnosti neustálého ovládnutí veřejného mínění ve všech otázkách. "Prozíraví" konstruktéři "neviditelné vlády" Edwarda Bernayse vyvinuli standardní techniku, která byla v podstatě propagandou a kontrolou mysli, nebo přinejmenším kontrolou veřejného mínění. Tuto techniku infiltrovali do celé americké vlády, jejích ministerstev a agentur a jejích vedoucích představitelů a politiků. Souběžně s tím praktikovali infikování vůdců všech identifikovatelných skupin – bratrských, náboženských, obchodních, vlasteneckých, sociálních – a povzbuzovali tyto lidi, aby podobně infikovali své příznivce.

Edward Bernays byl zřejmě ohromený mimořádným úspěchem svého hesla demokracie a nenávislné kampaně při ovlivňování veřejného mínění ve prospěch války, a tak začal svůj model okamžitě aplikovat na mírové podniky. "Při aplikaci freudovských teorií svého strýce na práci s veřejnými představami si Edward Bernays uvědomil, že vyvolání strachu z komunismu a následná manipulace s emocemi veřejnosti vůči němu může být spolehlivým receptem na úspěch při rozsáhlém inženýrství lidového mínění a ovládnutí obyvatelstva. Tato teorie byla natolik silná, že se během studené války stala samostatnou zbraní." Termín "propaganda" získal špatnou pověst, a tak Edward Bernays vytvořil a propagoval termín Public Relations, ale jeho postupy samozřejmě nebyly nic takového. PR etika Edwarda Bernayse spočívala v psychologické manipulaci a ovládnutí veřejného mínění prostřednictvím chytře vymyšlené – a důkladně lživé – propagandy.

Edward Bernays nese vinu nejen za americký vstup do dvou světových válek, protože se podílel na přípravě cesty pro americkou kanibalizaci a vojenskou kolonizaci velké části světa a na tom, že Spojené Státy instalovaly a podporovaly desítky brutálních vojenských diktatur po celém světě. Jeho prvním mezinárodním projektem byla pomoc při přípravě svržení lidem zvolené vlády JacoboÁrbenzeGuzmána v Guatemale. V té době Rockefellerova United FruitCompany a různé americké elity a mezinárodní finančníci vlastnili většinu Guatemaly včetně 70 % veškeré orné půdy, komunikačních zařízení, jediné železnice a lodního přístavu a kontrolovali většinu vývozu. Když JacoboÁrbenzGuzmán zahájil vyvlastňování a přerozdělování půdy, Edward Bernays připravil masivní propagandistickou kampaň, která Guzmána vykreslila jako komunistu, teroristu, nepřítel demokracie, skvrnu na lidstvu a mnoho dalšího, a to do té míry, že americké veřejné mínění podpořilo nehoráznou parodii a jedno z nejbrutálnějších porušení lidských práv v amerických dějinách. Šablona Edwarda Bernayse byla použita asi sedmdesátkrát při americké

invazi do mnoha zemí. Právě to je jedním ze zdrojů obrovského rozporu mezi tím, co si Američané myslí, že jejich vláda udělala, a tím, co skutečně udělala. Na okraj dodejme, že Guatemala se obrátila na OSN s žádostí o zastavení masivního zasahování Američanů do jejich země. Přitom tuto žádost přijal s pochopením generální tajemník OSN Dag Hammarskjöld, který se ukázal být pro Spojené Státy nepřijemným. O několik let později tak učinil znovu a za své potíže byl zavražděn CIA.

Už dříve jsem hovořil o černobílé mentalitě, která prostupuje Amerikou. Velkou měrou ji podporují verze křesťanství, které Američané přijali jako hon na čarodějnice, ale velkou vinu na tom nesou i propagandistické metody Edwarda Bernaysa. Sám Edward Bernays tvrdil, že propaganda dokáže u veřejnosti vyvolat rychlé a silné emocionální reakce, ale že rozsah těchto reakcí je omezený, protože emocionální zatížení, které je vlastní jeho propagandě, vytvoří jakousi binární mentalitu a nakonec donutí obyvatelstvo k naprogramovanému černobílému světu – což je přesně to, co dnes vidíme ve Spojených Státech. To není těžké pochopit. Při diskusi o možnosti úpravy naší zahrady bychom mohli mít celou škálu nezaujatých reakcí od antipatie až po obdiv, ale když Edward Bernays zaplavil veřejnost vymyšlenými příběhy o Němcích zabíjejících děti, škála potenciálních reakcí nebyla nezaujatá, nýbrž zcela emocionální a omezovala se buď na odpor, nebo možná na zablokování informace. V jistém smyslu bude náš emocionální spínač nuceně nastavený buď do polohy "zapnuto", nebo "vypnuto", bez možnosti jiné rozumné volby. Vidíme to v debatách o tématech, jako je globální oteplování, kde postoje neodpovídají okolnostem vzdělání nebo zaměstnání, ani zkušenostem, ale mají tendenci být silně emocionálními reakcemi podle ideologických a politických linií s přesně takovou binární mentalitou, jakou předpověděl Edward Bernays.

Je zajímavé, že manipulátoři se nakonec stali manipulovanými. Woodrow Wilson si ve své dychtivosti manipulovat veřejným míněním ve prospěch války neuvědomil, že je sám manipulovaný svými manipulátory. Těmi samými elitními propagandisty, jejichž válečné ambice naplňoval, stejně jako další plány, které mu už dříve podstrčili. Loutkář se stal loutkou a tato praxe se stala trvalou. Těch několik elit, jak je nazval Edward Bernays, si brzy uvědomilo potenciál ovládnutí vlád a v každé následující americké administrativě se prezident a jeho štáb v Bílém domě, politici, vedoucí představitelé armády a zpravodajských služeb stali obětí stejné nemoci prozíravé manipulace. Rooseveltova "intenzivní touha po válce" v roce 1939 byla výsledkem téhož infekčního procesu, a jakmile se jednou nakazil, samozřejmě schválil nakažení celé americké populace. George Bush s Irákem a Barack Obama s Libyí a Sýrií se neliší. Walter Lippmann a Edward Bernays uspěli nad své nejdivočejší očekávání.

Edward Bernays měl velkou pravdu, když tvrdil, že schopnost společnosti podílet se na demokracii závisí na tom, jak dobře je tato společnost informovaná, ale Američané nedokážou ocenit, že je to nevědomost, a nikoliv znalosti nebo vzdělání, co chrání existenci politických systémů s více stranami. Proto američtí představitelé, ovládaní stejnou "neviditelnou vládou" a s plně vyhovujícími médii vlastněnými elitou, záměrně zkreslovali veřejnosti svou současnou politiku a činy, zatímco jejich "hrstka elit" se specializovala na masivní historický revizionismus, zejména na americké dějiny ve světě a dopady těchto dějin na jiné národy. Tím, že západní vůdci a jejich loutkovodiči udržovali západní obyvatele v nevědomosti a neinformovanosti, jejich mysl naplňovali hloupými a falešnými mýty a věčně je rozptylovali nepodstatnostmi, využívali teorie Edwarda Bernaysa k ovládnutí veřejného mínění a přesvědčení pomocí lží, náboženství, vlastenectví a emocionální propagandy. Do značné míry šlo o "uměle vyvolanou nevědomost" vytvořenou pokračujícím programem dezinformací, manipulací a podvodů, o prozíravě naplánovaný rozvrat americké, potažmo západní veřejnosti.

Téměř drtivá politicko-náboženská ideologická mlha, která dnes prostupuje Amerikou, a v širším kontextu celou západní společností, je důsledkem po generace institucionalizovaného klamu a propagandy a je přímou příčinou velké části proslulé nevědomosti speciálně Američanů. Také jejich kapitalistická ideologie je zakořeněná v ekonomických omylech a falešné propagandě, což má za následek, že téměř žádný Američan dnes nemá pochopení pro skutečné, a do značné míry zločinné, důvody ekonomického úspěchu svého národa. Dalším příkladem je udivující rozsah

binární polarizace politiky a vlády. Přesto jen málo Američanů má pro svůj stav pochopení. Jak poznamenal jeden autor: "Bohatí v Americe vytvořili ze své podstaty nevyvážený systém, který je bohatými zneužitelný, a pomocí propagandy a dezinformací se snaží Američany přesvědčit o tom, že systém je spravedlivý nebopokud vůbec, nespravedlivě nakloněný chudým." A znovu: "Ekonomický systém, který Amerika vytvořila, je závislý na vykořisťování cizích zemí a získávání cizích zdrojů, což je důvod, proč Spojené Státy sledují strategii globální převahy." Dále uvedl, že zahraniční politika americké pravice byla rozvíjena prostřednictvím rozsáhlé propagandy a zveličování zahraničních hrozeb s cílem udržet podmínky pro podporu veřejnosti a ospravedlnit potlačování nesouhlasu.

Už dříve jsem ve svých pořadech opakovaně prohlašoval, že žádná pravicová vláda by nemohla přežít v plném světle při odhalení všech pravd, protože většina těchto pravd je hořce protispolečenská a má za cíl pouze vytvořit tok národního bohatství k relativně malému počtu příslušníků elit a finančníků. Aby mohla pravicová vláda, jako je ta ve Spojených Státech, vůbec fungovat, musí být stále více tajnůstkářská a musí se stále více spoléhat na Edwarda Bernayse a jeho propagandu, aby v obyvatelstvu vyvolala jak jeho vykonstruovaný souhlas, tak vykonstruovanou nevědomost, bez které by demokracie nemohla přežít. Je to tak pravda, že po druhé světové válce americká armáda silně omezila kontrolu médií v okupovaném Německu a Japonsku, protože si uvědomila, že média mohou snadno vychovávat občany k nebezpečí americké přítomnosti doma i v Evropě. Tento závoj utajení se přenesl do té míry, že americké a mezinárodní elity vytvořily něco, co jeden autor nazval masivním rámcem lží, který funguje jako aréna, ve které jsou americkému lidu předkládané žádoucí propagandistické myšlenky jako informace, ale kde je realita velmi odlišná od té, ve které funguje americké vedení. Tentýž spisovatel tak dokonale uvedl: "V tomto rámci lží se svět jeví jako zjednodušené místo dobra a zla. Pocit Američanů, že jsou nejúspěšnější lidé na světě a že Amerika je nejúspěšnější zemí, je využíván k podpoře myšlenky, že americká politika je ze své podstaty altruistická, protože jejich kultura jim říká, že úspěch je měřítkem dobra. Ve skutečnosti je to ale tak, že Amerika je úspěšná právě proto, že americká politika není altruistická." Konec citace.

Válečný marketing

V této kapitole podrobně nastíním základy a zničující výsledky – počátečního úsilí Edwarda Bernayse. Při odhalování propagandy jako nástroje kontroly veřejného mínění a jejího využití pro válečný marketing stojí za to prozkoumat historické pozadí válečného úsilí Edwarda Bernayse. V té době se evropští sionističtí Židé dohodli s Anglií, že zapojí Ameriku do války proti Německu na straně Anglie, za což jim Anglie poskytne okupaci Palestiny pro novou vlast. Všechno jsem podrobně probíral v mém dvoudílném dokumentu Druhá světová válka v rámci přednášky

Benjamina Freedmana, kterou jsem přeložil a nadaboval. Palestina Anglii nepatřila, Anglie ji proto nemohla darovat a Anglie neměla žádné právní ani morální právo takovou dohodu uzavřít, ale přesto byla uzavřena. Židé vyvolali v americkém prezidentu Woodrowu Wilsonovi intenzivní touhu vstoupit do války, ale americké obyvatelstvo nemělo na evropské válce žádný zájem a nálady veřejnosti byly zcela proti účasti Ameriky ve válce.

Aby usnadnil dosažení kýženého výsledku, vytvořil **Woodrow Wilson**, orgán s názvem Výbor pro veřejné informace CPI, který měl válku propagovat masovým vymýváním mozků Ameriky. Tuto skupinu vedl mouřenín, publicista, dnes bychom řekli marketáček jménem George Creel, a výbor pro veřejné informace byl známý jako "Creelova komise". Zdá se ale, že George Creel byl pouze zástěrkou, která se na událostech, ke kterým skutečně došlo, podílela jen málo. Ve výboru pro veřejné informace pracovala početná skupina psychologů a pečlivě

vybraných mužů z médií, akademické obce, reklamního a filmového a hudebního průmyslu. Dvěma nejdůležitějšími členy tohoto výboru byli Walter Lippmann, kterého exprezident Woodrow Wilson označil za "nejgeniálnějšího muže své doby", a Edward Bernays, který byl nejlepším odborníkem skupiny na ovládnutí mysli; oba byli Židé a oba si byli vědomí, co bylo v této hře v sázce. Proč zmiňují jejich židovskou příslušnost? Inu proto, že právě Židé slíbili Britům, že vtáhnou Ameriku do války na jejich straně, a proto hlavními hybateli v tomto výboru pro veřejné informace museli logicky být hlavně Židé. Edward Bernays plánoval spojit psychiatrické poznatky svého strýce Zigmunda Freuda s masovou psychologií, smíchanou s moderními reklamními technikami, a aplikovat je na úkol masové kontroly mysli. Filmy už byly novými mocnými nástroji dezinformace a kontroly veřejného mínění, stejně jako rozhlas, a brzy se k nim měla přidat i televize.

"Wilsonův souhlas s vytvořením Výboru pro veřejné informace byl vlastně zlomovým bodem ve světových dějinách. Prvním skutečně vědeckým pokusem o formování, manipulaci a kontrolu vnímání a přesvědčení celé populace."

Díky Wilsonově autoritě dostali tito muži téměř neomezený prostor pro svá kouzla, a aby zajistili úspěch svého programu a zaručili si konečné ovládnutí Palestiny, prováděli tito muži a jejich výbor "program psychologické války proti americkému lidu v rozsahu, který nemá v dějinách lidstva obdoby, a s takovým úspěchem, o jakém se většině propagandistů může jen zdát".

Walter Lippmann ve své knize Veřejné mínění z roku 1922 napsal: "Jediný pocit, který může mít kdokoli z události, kterou nezažil, je pocit vyvolaný jeho mentálním obrazem této události.

Je totiž dostatečně jasné, že za určitých podmínek lidé reagují na fikce stejně silně jako na skutečnost." Konec citace. A právě tuto psychologickou manipulaci tito muži použili, aby z celého národa mírumilovných Američanů udělali zuřivé válečné štváče.

Poté, co tito muži obdrželi od amerického prezidenta Woodrowa Wilsona svolení a širokou pravomoc "vést veřejnou mysl do války" a vzhledem k tomu, že úspěch byl ohrožený široce rozšířenými protiválečnými náladami, rozhodli se zkonstruovat to, co Walter Lippmann nazval "výrobou souhlasu". Výbor nejprve identifikoval všechny různé způsoby, jimiž informace proudí k obyvatelstvu, prozkoumal charakteristiky každého z nich a naplnil každý kanál speciálně vytvořeným proválečným materiálem. Jejich úsilí nemělo svým rozsahem a propracovaností obdoby, protože Výbor pro veřejné informace měl moc nejen vyrábět falešné zprávy a šířit je celostátně všemi kanály, ale také oficiálně cenzurovat zprávy a zdržovat informace před veřejností. "Vyráběli a distribuovali mnoho tisíc oficiálních" tiskových zpráv. Prakticky fungovali jako informační složka americké vlády a byli vlastně hlavním poskytovatelem válečných zpráv pro národ."

Tito muži neztráceli čas organizováním rozsáhlé propagandistické sítě a začali zaplavovat Ameriku protiněmeckou propagandou sestávající z nenávislné literatury, nenávislných filmů, písní, článků v médiích a mnoha dalších.

Walter Lippmann a Edward Bernays rozdělili svůj Výbor do devatenácti divizí, ze kterých každá měla na starosti jiný typ propagandy a každá využívala odborných znalostí obrovského množství psychologů, reklamních expertů, pracovníků médií a filmových magnátů. Záměrem bylo zaplavit všechny komunikační prostředky s cílem podnítit nenávisť ke všemu německému a propagovat vstup Spojené Státy do války jako jedinou možnost pro vlastenecké Američany. Zaplnili všechny části amerických tištěných médií protiněmeckou nenávislnou propagandou. Jen ve zpravodajské divizi se v průměru za týden ve více než 20000 novinových sloupcích objevily zcela falešné propagandistické články z produkce Výboru pro veřejné informace, které propagovaly nenávisť k Německu a Němcům, popisovaly zvěrstva, ke kterým nikdy nedošlo, a vykreslovaly Němce jako kruté a nelidské zrůdy. Walter Lippmann a Edward Bernays nejenže zavedli povinně dobrovolné směrnice pro uvádění svých zruďných příběhů ve všech médiích, ale tvrdě prosazovali cenzuru v amerických masmédiích, aby potlačili jakýkoli protichůdný obsah.

Obrazový materiál

Na tomto místě je třeba uvést, jak je možné formovat mentální vědomí veřejnosti pomocí vhodných obrazových materiálů. Edward Bernays si chytře uvědomil, že velká část veřejnosti je

líná čist dlouhé články, a proto vytvořil speciální oddělení, které produkovalo krátké šoty a zvukové zprávy, které měly vzbudit odporné emoce lidí s krátkou dobou pozornosti. Vytvořili divizi syndikovaných článků, která zaměstnávala populární spisovatele, aby připravovali eseje obsahující oficiální propagandu, která se každý měsíc dostala k 10 až 15 milionům lidí. Jiná divize měla na starosti karikaturní rubriky novin a dalších médií s deklarovaným záměrem "zmobilizovat a nasměrovat rozptýlenou karikaturní sílu země ke konstruktivní válečné práci". Zaměstnávali tisíce karikaturistů, kteří "dosáhli nových vrcholů v šíření nenávisti" a zobrazovali Němce jako primitivní a zlá zvířata, která kradou, zabíjejí nebo znásilňují všechno, na co narazí.

Vytvořili podobnou divizi pro kinematografii, jejímž výsledkem byla hollywoodská produkce desítek pobuřujících a zarytě protiněmeckých filmů, nenávistných snímků obsahujících zcela smyšlené příběhy o zvěrstvech a bestialitách páchaných Němci. Edward Bernays byl zdrojem filmových scén, ve kterých "špinaví" Němci, a později ještě špinavější Japonci, kulometem stříleli na statečné americké piloty při seskoku padákem na zem. Žádný z těchto příběhů nikdy nebyl pravdivý; tyto a všechny ostatní byly naprostými výmysly. V jednom úvodníku se psalo, že "každý jednotlivec pracující v tomto průmyslu chce odvést svůj díl práce. Prostřednictvím diapozitivů, filmových vůdců a upoutávek, plakátů a novinové reklamy budou šířit onu propagandu, která je tak nezbytná pro okamžitou mobilizaci velkých zdrojů země

Kromě filmů produkovaných filmovými studií vytvořil Výbor pro veřejné informace vlastní filmovou divizi, která produkovala 60 nebo 70 "oficiálních" filmů, které každý týden zhlédlo mnoho desítek milionů lidí. Vytvořila reklamní divizi, která ovlivňovala komerční inzerenty, aby vkládali protiněmeckou válečnou propagandu do novinové a časopisové inzerce. Přitom téměř každá významná americká publikace obsahovala velkou kvótu těchto inzerátů.

Výbor pro veřejné informace vytvořil Oddělení pro práci s cizinci", aby oslovili všechny přistěhovalce v zemi v jejich jazycích, a využívali příslušníky těchto komunit k propagandě vlastních lidí. Přitom se zaměřovali zejména na všechny cizince ve vojenském věku, kteří by se mohli stát válečnými branci. Výbor pro veřejné informace najímal dvojjazyčné řečníky, kteří se zaměřovali na každou specifickou skupinu přistěhovalců ve Spojených Státech, a dokonce měl k dispozici "muže ze Siouxů", který pronášel projevy v sedmi domorodých jazycích. Speciálně se zaměřili na všechny Židy v Americe a zajistili řečníky v jidiš v tisících divadel a na pracovištích. Existovala také zahraniční sekce se šestnácti odděleními, která zřídila pobočky ve více než třiceti zemích, aby propagovala obyvatelstvo jiných národů.

Walter Lippmann a Edward Bernays napsali: "Pro Výbor pro veřejné informace je věcí hrdosti, stejně jako by mělo být pro Ameriku, že ředitelé anglické, francouzské a italské propagandy byli jednotní v jejich shodě na tom, že naše literatura vyniká nad všechny ostatní svou brilantní a soustředěnou účinností." Konec citace.

Oddělení mluvčích Edwarda Bernayse zorganizovalo skupinu známou jako takzvaní "čtyřminutoví muži", 75.000 dobrovolníků, kteří pronášeli projevy vyvolávající nenávist a strach z Německa a Němců a vyzývající k válce. Využívali zemědělece k apelování na zemědělece a podnikatele na podnikatele, a to krátkými, burčujícími projevy plnými obrazotvornosti. Ty byly tak emotivně nabitě, že měly často strašlivé následky. V tisících případech se po nich shromáždily davy a demolovaly německé domy a podniky ve svém městě. Celkem jejich řečníci pronesli téměř 8 milionů projevů k více než 300 milionům Američanů. Přitom všechny vyvolávaly nenávist k Německu a Němcům a nabádaly k válce.

Pokračujícím zvěrstvem je, že i dnes dezinformační zdroje jako Britannica a Smithsonian a mnohé americké historické webové stránky přinášejí články, ve kterých se tvrdí, že "zástupci Výboru pro veřejné informace, známí jako čtyřminutoví muži, cestovali po celých Spojených státech a vyzývali Američany, aby kupovali válečné dluhopisy a šetřili potraviny".

Výbor pro veřejné informace se zaměřil zejména na ženy a zřídil hlavní ženské oddělení z obavy, že by ženy "mohly v národě představovat podvratný prvek, který by škodil válečné jednotě a hladkému fungování [povinné vojenské branné povinnosti]". Vytvořili ženskou divizi, která měla mluvit na ženských skupinách a matiné, aby čelila odporu proti posílání jejich synů a manželů do války. Vložili se do mnoha ženských časopisů, kde kontrolovali obálku a velkou část vnitřního

obsahu, a nabádali ženy, aby posílaly své syny do války, a tvrdili, že se vrátí jako "muž" místo mrtvolky. Časopis LadiesHomeJournal, kdysi nejneškodnější z publikací, měl mnoho obálek se špinavými protiněmeckými plakáty a většinu každého čísla s vlasteneckými články, které psali zaměstnanci Edwarda Bernayse a vychvalovali válečné oběti.

Jedna z divizí Edwarda Bernayse pro kontrolu mysli byla zodpovědná za populární hudbu. Výbor pro veřejné informace najímal tisíce skladatelů, aby vytvářeli písně s protiněmeckými texty, které se neustále hrály v národních rozhlasových stanicích. Jiná divize byla zodpovědná za obsah veřejných knihoven a měla za úkol odstranit všechny knihy nakloněné Německu, včetně děl slavných německých autorů a filozofů. Všechno, co bylo příznivě nakloněno Německu, bylo cenzurované, odstraněné z veřejné dostupnosti nebo zničeno.

Snad nejvíce o morálním úpadku těchto mužů vypovídá jejich práce s dětmi ve veřejných školách. Ve velké míře využívali psychology v programech šířících nenávist k Německu v americkém veřejném školství, kde se malé děti učily celou škálu nenávistné propagandy Edwarda Bernayse a poté byly využívány jako obchodní cestující, kteří navštěvovali jiné školy a šířili nenávist mezi své spolužáky. Přitom ostatním malým dětem předávali zcela vymyšlené příběhy o německých zvěrstvech. Nespočetné tisíce dětí byly organizované jako čtyřminutoví řečníci, které se zúčastnilo více než 200.000 škol. Psychologové Edwarda Bernayse odvedli svou práci dobře: Americké děti začaly Němce nejen nenávidět, ale také se jich bát. Po těchto podněcujících propagandistických seancích mnoho amerických dětí demonstrovalo své "vlastenectví" tím, že hromadně napadaly Němce a kamenovaly je. Přitom jim někdy místní noviny blahopřály k tomu, že "splnily svou povinnost". Vlastenečtí američtí skauti k tomu přispívali pravidelným pálením svazků německých novin, které byly v prodeji, a Němci byli pravidelně uráženi a poplíváni ostatními občany.

Skupina Edwarda Bernayse vydala mnoho tisíc dětských knih a komiksů obsahujících ty nejodpornější a nejnenávistnější propagandistické lži. Knihovny sponzorovaly protiněmecké hodiny pohádek pro děti, které využívaly nenávistnou propagandu dodávanou Edwardem Bernaysem. Děti v nedělních školách dostávaly omalovánky, které zobrazovaly a podporovaly násilí vůči Němcům.

Veřejná literatura Edwarda Bernayse útočila na všechno německé v Americe, včetně škol a kostelů. V mnoha školách bylo zakázané vyučovat němčinu "čistým Američanům" a správci byli vyzváni, aby propustili "všechny neloajální učitele", čímž byli myšleni všichni Němci. Názvy nesčetných měst a obcí byly změněny tak, aby se odstranil jejich německý původ: Berlin v lowě se stal Lincolnem v lowě. Z restaurací byly vymazané německé potraviny a názvy jídel; z kysaného zelí se stalo svobodné zelí a z Německých ovčáků se stali Alsasové.

Všechny americké orchestry dostaly příkaz vyřadit ze svých vystoupení jakoukoli hudbu klasických německých skladatelů, jako jsou Beethoven, Bach a Mozart. V některých státech bylo zakázané používat německý jazyk na veřejnosti a při telefonování. Němečtí profesori byli propouštěni z univerzit, německojazyčným nebo německy vlastněným místním novinám byly odepřeny příjmy z reklamy, byly neustále obtěžované a často nucené ukončit činnost.

Edward Bernays zavedl program zpochybňování vlastenectví a loajality všech Němců v Americe, včetně těch, kteří tam žili po celé generace. Vytvořil plán, podle něhož získával dobrovolníky, kteří shromažďovali informace o Němcích, a vytvořil polooficiální organizaci s názvem Americká ochranná liga, která nakonec měla více než 200.000 členů dosazených jako agenti FBI, aby "hlídali" loajalitu komunity. Tato a další skupiny "vyšetřovaly" každého Němce a brzy i každého člověka s protiválečnými názory jako zjevný důkaz zrady.

Dehtem a peřím

Němci byli nuceni shromažďovat se na veřejných shromážděních a odsuzovat Německo a jeho vůdce. Byli nuceni kupovat válečné dluhopisy a veřejně deklarovat svou věrnost americké vlajce. Jakmile rétorika Edwarda Bernayse dosáhla nebezpečné úrovně, protiněmecká hysterie a násilí úměrně tomu vzrostly. Mnoho Němců bylo násilně vyvedeno ze svých domovů, často byli v noci vytrženi z postelí, vyvedeni na ulici a svlečeni do naha, zbití a zbičováni a poté donuceni

pokleknout a políbit americkou vlajku. Mnozí byli pomazaní dehtem a vyválení v peří, pak byli nuceni opustit svá města nebo obce. Někteří byli lynčováni ze stromů. Kněží a pastoři byli vyvečeni z kostelů a zbití za kázání v němčině.

Lidé v protiněmecké hysterii viděli všude špiony. Přitom plukovník E M House a Edwarda Bernayse tento trend značně podnítili přípravou nechvalně proslulého Wilsonova projevu "Den vlajky", ve kterém prohlásil: "Vojenští páni Německa naplnili naše nic netušící obce podlými špiony a spiklenci a snažili se zkazit mínění našeho lidu". Konec citace. Novinová redaktoři křičeli, že všichni Němci jsou špioni, kteří otravují americké zásoby vody nebo infikují dodávky léků do nemocnic, a že většinu z nich "je třeba za východu slunce vyvést a zastřelit za zradu". Saturday Evening Post, jeden z nejpopulárnějších a nejvlivnějších amerických časopisů, oznámil, že je čas zbavit Ameriku Němců, "spodiny z tavicího kotle". Kongresmani doporučovali pověsit nebo jinak popravit všechny Němce v Americe, guvernéri států vyzývali k použití popravních čt, aby zlikvidovali "neloajální živel" z celého státu. Americký ministr námořnictva Josephus Daniels prohlásil, že Američané "vnesou strach boží" do srdcí těchto lidí.

Podle Edwarda Bernayse bylo klíčem k úspěchu odlidštění a démonizace německého národa tím, že se americká mysl naplní vymyšlenými příběhy hrůzy. Poddajná média, z velké části vlastněná Židy, poslušně přinášela falešné příběhy o tom, jak se z letadel shazují otrávené bonbóny, jak němečtí vojáci porcují děti jako šišky, jak znásilňují jeptišky a mnoho dalšího. Nakonec byly tyto příběhy přijaté jako pravdivé a přirozený odpor veřejnosti k válce byl překonán. Edward Bernays se od svého strýce Zigmunda Freuda dozvěděl, že obzvláště účinnou strategií pro démonizaci Němců je používání příběhů o zvěrstvech. Podle Harolda Lasswella

"Psychologický odpor vůči válce je u moderních národů tak velký, že každá válka se musí jevit jako obranná válka proti hrozivému, vražednému agresorovi. Nesmí existovat žádná dvojznačnost ohledně toho, koho má veřejnost nenávidět. Šikovné pravidlo pro vzbuzení nenávisti zní: pokud zpočátku nezaujmu, použijte zvěrstvo. Toto pravidlo se s neměnným úspěchem používá ve všech konfliktech, které člověk zná."

Výbor pro veřejné informace používal všechny dostupné zbraně k šíření svého poselství, aby, jak jeho předseda George Creel později řekl, "proměnila americký lid v jednu do běla rozžhavenou masu nenávisti". Jejich psychologická parodie natolik indoktrinovala veřejnost, že se každodenní život v Americe stal prosyceným nenávistí a Američané byli automaticky podmíněni odporem a nenávistí ke všemu německému.

Podařilo se jim to, a to nejen ve Spojených Státech. Týmy stejných specialistů" postupovaly podle stejného scénáře ve většině ostatních národů a všechny vštěpovaly masivní nenávist k Němcům, kteří byli v každém národě vehementně vykreslováni jako ztělesněné zlo, a to už jen kvůli svému německému původu. V zemích po celém světě šířila média stejné poselství nenávisti vůči Německu a Němcům.

V Brazílii zachvátily zemi protiněmecké demonstrace a nepokoje, při kterých byly ničené německé podniky a Němci byli napadáni a zabíjeni. Brazilský tisk přinášel intenzivně protiněmeckou krutou propagandu Edwarda Bernayse, což podněcovalo demonstrace, které byly velmi ošklivými protiněmeckými záležitostmi. V některých městech byly vypálené stovky podniků, škol a domů. V Porto Alegre byla vypálena téměř celá německá čtvrť. V jiných městech byl zabaven téměř veškerý německý majetek. Téměř ve všech zemích během války ze strachu z represí zcela zanikl německojazyčný tisk a používání němčiny, stejně jako všechny německé školy a většina podniků. Žádný nebyl znovu otevřený. V Kanadě a Austrálii bylo mnoho názvů měst nebo ulic změněno, aby se odstranil jejich německý původ. Také v Británii, Francii a Kanadě byly tisíce lidí falešně internováni a jejich byty a obchody byly nejčastěji vyrabované. Nevynechali žádnou příležitost, v jednom případě našli fotografii německého vojáka s dítětem na klíně a zveřejnili ji s popiskem: "Člověk by nevěřil, že jsem právě zabil matku". Zvěrstvá válka propaganda v Kanadě byla téměř stejně zlá jako v Americe. Dokonce i armáda demolovala německé podniky a všichni Němci, kteří nebyli uvězněni, se museli registrovat u vlády.

Ve Velké Británii na tom byli stejně špatně jako v Americe. Osoby nesoucí německé jméno byly dohnány k zoufalství, vyhnány ze svých pozic a jejich podniky byly zničeny. Archivy deníku

Guardian dokládají, že protiněmecké nepokoje v Anglii byly pozoruhodné svým ničením a násilím. "Někteří Němci byli davem pronásledováni do svých domů a vyhazováni okny na ulici, jiní byli kaceřováni v korytech a dalším byl strháván oděv ze zad". Protiněmecká hysterie byla tak silná, že král Jiří V si musel změnit své německé jméno Sasko-Kobursko na Windsor a vzdát se všech svých německých titulů.

Většina Američanů si je vědomá, že během, opět Edwardem Bernaysem vyvolané, nacionální hysterie za druhé světové války americká vláda nahnala do koncentračních táborů více než 100.000 Japonců narozených ve Spojených Státech. Ovšem historie vymazala skutečnost, že před první světovou válkou a během ní bylo ve Spojených Státech internované v koncentračních táborech mnohem více Němců. Němečtí Mennonité, kteří jako odpírači vojenské služby odmítli narukovat, byli odsouzeni k trestům odnětí svobody v délce až 30 let a mnozí z nich zemřeli na následky týrání a mučení v amerických věznicích. Němci byli nejen vězňem, ale byl jim zabavený veškerý majetek, a to během obou světových válek. A nejen osobní majetek, ale i celé společnosti vlastněné Němci byly jednoduše zabavené a prodané. Vláda nashromáždila více než půl miliardy dolarů v konfiskacích, což se téměř rovnalo celému tehdejšímu státnímu rozpočtu. Americká společnost Bayer byla vydražená na vlastní prahu, příteli americké administrativy. Ve skutečnosti americká armáda vstoupila do všech zemí s přítomností německých podniků a nárokovala si vlastnictví veškerého německého majetku. Američané vykradli a vyrabovali veškeré patenty a postupy Němcům po druhé světové válce, čemuž jsem se podrobně věnoval v jednom z mých pořadů.

Edward Bernays sice "zajišťoval bezpečnost světa pro demokracii", ale tato bezpečnost nebyla určená Američanům. Pod trenérským vedením plukovníka E M House, který byl Wilsonovým židovským spojencem, Woodrow Wilson přijal represivní zákony včetně zákona o špionáži a zákona o pobuřování, které připravil Edward Bernays. Tyto zákony měly zcela fašistický obsah a činily nezákonným všechno, co by mohlo bránit americkému vstupu do války. V této době z Ameriky prakticky zmizela svoboda projevu a shromažďování a svoboda tisku, takže nakonec bylo nezákonné říkat nebo psát cokoli kritického o americké vládě, jejích představitelích a dokonce i o jejích "symbolech".

Jakýkoli projev nesouhlasu s americkým vstupem do války měl za následek pokutu ve výši 10.000 dolarů, což bylo zhruba deset ročních průměrných platů v té době, nebo 20 let vězení. Přitom většina policejních pravomocí byla svěřená soukromým skupinám strážců, jako byla nechvalně proslulá Americká ochranná liga, které fungovaly prakticky bez dohledu. Potlačování veřejného mínění a nesouhlasu a kontrola protiválečné komunikace byla všeobecná. Zákon o špionáži uváděl: "Každý dopis, psaní, oběžník, poštovní lístek, obrázek, tisk, rytina, fotografie, noviny, brožura, kniha nebo jiná publikace, materiál nebo věc jakéhokoli druhu obsahující jakoukoli látku, která má za cíl bránit náboru nebo odvodu do armády Spojených států, se tímto prohlašuje za nezasílatelný." Nebylo povoleno nic, co by mohlo zabránit úspěšnému náboru amerických vojáků do války, kterou chtěli pouze Židé, aby získali od Britů Palestinu.

Díky Edwardu Bernaysovi se základem úsilí Výboru stala propaganda zvěstev, záměrné šíření vymyšleného zla a nelidských válečných zločinů. Tímto vším a mnohým dalším Edward Bernays a Walter Lippmann proměnili Ameriku v ohnisko nenávisti vůči celému německému obyvatelstvu. Tím dosáhli cíle sionistických Židů využít americkou armádu jako nástroj, svou vlastní soukromou armádu v evropské válce k naplnění svých ambicí o Palestinu, a tak tyto dva muži změnili běh dějin.

Závěr

To je všechno pro dnešní první díl, co uslyšíte příště? Podívám se na další vymyšlené báchorky, které režim propagandisticky vyrábí s cílem přesvědčit lidi pro válku. S odstupem času bývají ty důvody často velmi bizarní, ovšem v té době se staly strašidelnou záminkou pro rozpoutání války. Potom se podíváme na přechod válečné propagandy, která se přetavila také na propagandu ve vzdělávání na univerzitách, ale i v obchodě v rámci psychologie prodeje značek a marketingu emocí, nikoli primárně samotného výrobku.